

ם משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד – In our מבוי הheld that a מבוי requires both a לחי and a לחי while מבוי, while בית הלל requires only one or the other, או לחי או קורה.

The משנה continued that a certain student, who is later identified as ר' מקיבא, once told ר' עקיבא that ישמעאל holds that both מבוי and בית הלל agree that a מבוי whose opening is less than four אמות wide only needs a הקורה τ or a הקורה. Their Machlokes is only in the case of an opening between 4 and 10 אמות.

ר' עקיבא did not accept this and held that the מחלוקת ב"ש וב"ה applies even to a מדלוקת בוי that is less than four אמות wide.

3 אמרא ביינו תנא קמא – the אמרא asks what the difference is between מחלוקת and the ת"ק in their understanding of the מרלוקת?

The גמרא answers that one of them holds that a מבוי that narrows down to an opening of less than four טפחים needs no correction at all, while the other holds it does require at least one - either a לחי or a קורה.

Even though ב"ש רכ" rejected the idea that ב"ש ב"ש agree about a מבוי that is less than four אמות wide, he said - we pasken like the student who understood otherwise,

התלמידים – in order to keep his students sharp. It is also possible that he did not say הלכה כאותו תלמיד, but הלכה כאותו – meaning, the תלמיד said something that is logical, but not accepted הלהלכה.

Review

The Gemara continues;

כל מקום שאתה מוצא משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד לפני רבי עקיבא אינו אלא רבי מאיר –

Since ה' מאיר was a student of both ר' עקיבא and ר', רבי ישמעאל whenever we find this phrase - a student said something to ה'' הוו the name of ר' ישמעאל ' - - it is always ה"ע.

We know that ה"" was a student of both, from the fact that he describes how he told ר" מחלל אחלל ול that he would use הפרי תורה in the ink that he used to write ספרי תורה, as an effective way of preventing the letters from becoming erased, and one of them approved while the other did not. There are two versions as to with whom he studied earlier and approved, and with whom he studied later and did not approve.

Two parenthetical points that emerge from the discussion are:

In the second version, א'סופר emphasized that a ס'סופר's work is ס'סופר – the work of heaven, and a mistake of one missing or extra letter can destroy the world. Rashi explains;

Omitting the א' of the word אמת in אמת ה' - would read - oR $^{\rm \prime}$ - $^{\rm \prime}$

Adding a י at the end of the word וידבר in יוידבר - would read וידברו plural.

ר' עקיבא וסבר סברא - to study the reasoning.

To reconcile the chronological order of events, the Gemara says that ה"ל first learned from "ר, but had to leave. He could not determine how to pasken because "ר explained both sides of an argument extremely well. Therefore he went to הלכות, and later returned to

ר' מאיר וearned from...

1 2 3
ר' עקיבא ר' ישמעאל ר' עקיבא איי איירא איירא איירא איירא איירא

7 Once we mention using קנקנתום, the Gemara tells us two חלוקות about פרשת סוטה, which the Gemara concludes are not related to each other.

First, even though קנקנתום clearly may not be used in writing the מגילת סוטה because it will need to be erased,

there is a קנקנתום whether ה' מאיר holds that קנקנתום may be used in the ספר מוסה of פרשת פרשת שיtitten in the ספר תורה שי written in the קנקנתום says he holds רבי יהודה may be used because we may not use part of the ספר תורה anyway, but מגילת סוטה says he holds that קנקנתום may not be used, since the פסוקים from the Torah may be used for a מגילת סוטה.

9 Second, the תנא קמא holds that a מגילת סוטה written for one חנא מאילת סוטה may not be used for another woman, while רבי אחי holds it may be used. We cannot compare it to a גט written for one woman that may not be used for another, because regarding

גט it says הכתב לה, therefore it requires החיב - the writing must be done for the sake of that woman - whereas, regarding הוטה it says - ועשה לה it says - ועשה לה יו די לשמה ' יו די לשמה - the erasing to be done for the sake of that particular woman.

- The גמרא goes on to say four great things about the ר' of גדלות
 - -1- שאין בדורו של ר' מאיר כמותו -1 R' Meir was unequalled in his generation, but we do not pasken like him שלא יכלו חביריו לעמוד על סוף דעתו -

His contemporaries were unable to determine his final position, because he was able to present convincing logic for both sides of an argument.

-2- מאיר שמו -his name was not really רבי מאיר שמו -but הבי המאיר שמו -because מאיר עיני חכמים בהלכה - he would light up the eyes of the חכמים.

1 -3- אמר רבי האי דמחדדנא מחבראי דחזיתיה לרבי מאיר מאחוריה -3- Rebbe attributed his sharpness to having seen ר' from the back, and assumes he'd be even sharper had he seen 'ר from the front. As the Posuk says: והיו עיניך רואות את מוריך

-4- His student סומכוס was able to give 48 explanations why things are טמא טמא.

לו ברורו של ר' מאיר כמותו שאין ברורו של ר' מאיר כמותו שאין ברורו של ר' מאיר כמותו

But we don't pasken like him

אל לו הביו און אוף אל סוף דיים לא רבי מאיר שמו

אלא רבי נהוראי

אמר רבי האי דמחרדנא מחבראי
רחזיתיה לרבי מאיר מאחוריה
והיו עיניך רואות את מוריך

Whis student ממכוס was able to give

48 explanations

why things are באר סרסיס

12 The gemora continues...

בית הלל בית שמאי בית שלש – the בית שמאי and בית הלל argued for three years until a – בת קול – a heavenly voice – declared

יים אלקים חיים - both opinions are the word of Hashem - However,

בית הלל - the Halacha follows בית הלל.

The reason we pasken like בית הלל is that they were easygoing and always mentioned בית שמאי first, not only in Halachic arguments, but even when relating an incident involving בית הלל and בית הלל We learn from here that people who humble themselves ultimately become prominent, and people who seek honor, it eludes them.

שלש שנים נחלקו בית שמאי ובית הלל

אלו ואלו דברי אלקים חיים
אלו ואלו דברי אלקים חיים
הלכה כבית הלל

The reason we pasken like בית הלל

They were easygoing

always mentioned בית שמאי first

We learn from here...

People who
humble themselves
ultimately
become prominent

Review

- ת"ר שתי שנים ומחצה נחלקו ב"ש וב"ה

One מחלוקת that they had for two and a half years was whether

- שלא נברא - OR - נוח לו לאדם שנברא

It is better for a person to have been born or never to have been born at all.

Until they voted and decided

- נוח לו לאדם שלא נברא יותר משנברא

We would be better off not having been born.

- ועכשיו שנברא

However, once we are born

יפשפש במעשיו - ימשמש במעשיו

We should search or examine our deeds and be very careful with how we act.

The Mishnah at the end of the Daf will be reviewed with the Gemara on the next Daf.

